

Tebe, Josefe, dal nám Pán

C G Ami G C F G C G

1. Te - be, Jo - se - fe, dal nám Pán, chem tě vždy v ú - ctě mí - ti, tys za ho - dné - ho

7 Ami F C G C

byl u - znán man - že - lem Pa - nny bý - ti.

10 Ami G F G Ami F C G

Té Pa - nny pl - né mi - lo - sti, pře - krá - sné, nej - ctno - stně - jší, jí

14 C E Ami F C G C

pro - půj - čil Bůh dů - stoj - nost ro - dič - ky Nej - svě - těj - ší.

2. Když sestoupil do světa Pán,
Syn Boží, v Panně čisté,
jim za ochránce byl jsi dán,
s tebou jsou cesty jisté
Tys matce Boží věnoval
své srdce v čistém sňatku
a starostlivě pečoval
o Synáčka i Matku.

3. Tys byl ve stáji betlémské
nad Synkem Božské krásy.
Když zněly z výše nebeské
andělské libé hlasy.
Když se však dítě ztratilo
ve dvanácti při pouti,
jak srdce tvé to ranilo,
jak mysl tvá se rmoutí.

4. Teď už jsi v nebi oslaven,
ta sláva nepomíjí
a navěky jsi připojen
k Ježíši a Marii.
Až bych někdy zakolísal,
vypros mi posílení,
ať přemoci se nenechám
prudkosti pokušení.

5. Věnuj mi zvláštní péči svou
v moji poslední chvíli,
duši od těla svobodnou
přiveď k šťastnému cíli.
Ať získám palmu vítěznou
a s tebou raduji se,
to, Josefe, ti svěřuji.
Kéž takto podaří se!